

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Honore, Dignis Vel Indignis, Jvste Vel Inivste, Deo
Semper Jvstissimo, Dato, Negato, Violato**

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1650

§. 1. Perire honorem, qui indignis tribuitur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48689](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48689)

Cap. XI. Cur saepe tam bonis,
Trinitas beata, tibi soli laus, honor, virtus, &
gloria, per infinita saeculorum saecula.

C A P V T X I.

Cur non solum malis, sed etiam saepe bonis
honores negari, vel auferri diuina
providentia patiatur?

§. I.

Perire honorem, qui indignis tribuitur.

HAcilè quisquis honoratur, quiescit, siue dignus sit eo honore, siue indignus: haud ita facilè, cui honor negatur. Itaq; non inscitè He-

Cic. lib. 3.
Tuscul.
99.

racleotes Dionysius ad ea disputat, quae apud Homerum Achilles queritur, hoc, ut opinor, modo.

Corq; meum penitus turgescit tristibus iris,
Cum decore atque omni me orbatum laude
recordor.

Num manus affecta rectè est, cum in tumore est? aut num quodpiam membrum tumidum aut turgidum non vitiosè se habet? Sic igitur plerumque ægritudine laborant, qui se se vident honore destitutos. Itaq; sanandi sunt. Quamquam non solum ærotant, qui se se vident esse sine honore, sed etiam in vitio est illo

ille animus, qui *tristibus iris* idcirco tumet, quia alios videt honorari. De illis priùs dicamus. Nam vel indigni sunt honoribus, qui eis non conferuntur, aut auferuntur; vel digni. Si indigni, nulla eis fit iniuria, quid ergo conqueruntur? Quàm ridiculus esset agricola, qui indignaretur, quòd non electus esset in Imperatorem? Quàm stolidus latro, aut prædo, qui pro laqueo speraret, aut postularet diadema? aut qui gladio dignus se se sceptro dignum iudicaret? *Sicut qui mittit lapidem in aceruum Mercurij;* Prou. 26.
sic qui tribuit insipienti honorem. Si enim testæ^{8.} fragmentum in lapidum aceruum mittatur, impactum in minutissimas particulas confringitur; vt nullis postea vsibus sit aptum: ita etiam honor insipienti perperam impensus, perit prorsus, & frustra impenditur. *Et Isa. 30.⁷ comminuetur, sicut conteritur lagena figuli contritione preualida, & non inuenietur de fragmentis eius testa, in qua portetur igniculus de incendio, aut hauriatur parum aquæ de fovea.* Quo modo honor insipienti, aut impio oblati perit? quia Æthiopem lauat, siquidem non facit eum sapientem aut probum; & ipse vilescit, vt postquam viderint eum, deferri indigno, contemnant sapientes, & digni,

digni, qui non æstimant id, quod etiam stultis & sceleratis obtingit. Vidi audiuiq; sæpe officia quædam, alioquin honorifica, repudiari à sapientibus, eo solo nomine, quòd vidissent ea, ante se habuisse insipientes.

Sellâ in curuli Struma Nonius sedet.

Ego nolo Consul esse.

nolunt enim mentes generosæ fascēs contaminatos tangere; aut id præstare, quod videntur ineptissimi quique præstare posse. Itaque honores indignis collati & ipsi putescunt, & eos, quibus conferuntur, ludibrio exponunt; sunt enim velut lucerna admodum ta vesti maculatæ, quæ non tam vestem illuminat, quàm maculas detegit. Lapidem pretiosos proijcere in aceruum & congeriem rudium saxorum, est non illa ornare, sed proprium pretium perdere; ita honores indignis tribuere, est illos deformare, ipsosque honores dehonestare; immò & ipsos indignos in exitium promouere, non secus, ac si quis fundâ lapidē in altum eijciat; quòd eum altiùs impellit, eò altiùs cadit. Enimverò haud rarò seipsum sauciat, quisquis indignum honorat. *Libertas*, inquit S. Ambrosius *sapienti, non insipienti cõuenit, quoniam*

S. Ambr.
ep. 7. ad
Simpli-
cian.

quoniam

nam (iuxta versionem septuaginta) *qui deligat lapidem in fundibulo, similis est ei, qui dat insipienti claritatem, se ipsum vulnerat, atque sibi potius cum intorquet iaculum, affert periculum. Deinde sicut tormento acerbatur & geminatur malum saxi ruina, sic insipientis in libertate ruina vehementior est. Nostra tamen versio est: Sicut qui mittit lapidem in acervum Mercurij, sic qui tribuit insipienti honorem*

§. II.

Ob quas causas Honor indignis non sit dandus?

Veteres Mercurium suum pedibus & brachijs truncum formare solebant; hinc homines inutiles, stolidos, mente captos, & rerum imperitos *ligneos Mercurios* vulgò appellabant: *at tu*

Nil nisi Cecropides, truncosq; simillimus

Herma.

Iuven.
lat. 2.

Nullo quippe alio vincis discrimine, quàm quòd

Ille marmoreum caput est, tua vivit imago.

Itaque qui bardum hominem honore afficit, similis est illi, qui aliquod Mercurij simulachrum vndeque truncum reueretur. Et sunt profectò quidam idolo magis

N 5

trunci,